

24. Peig waata weel mu siidam,
Kuis walutab mu riin! —
Aa maga, maga wäetike,
Innu armastuse hiin!
28. Ei töösti mind mu kurbuses
Su la hke keel ja suun.
Kul tunnistajaks kohtu ees
Aa tähe, päes ja kunn.
29. Sa saatsid mind küll kaugale
Et rahwas mind ei näeks
Ja lootist seia wististe
Et mina sinna jäeks.
30. Ma tulen siiski tagasi
Ehk wilets küll mu tee;
Mu eluajal ialgi
Ei lähe meelest see!
31. Kas mõtle, et full wöerfil fääl
Omu waste naeratab —
Ei wist — ka fääl mu nutu nääl
Full kõrre ulatab.
- H. Gaiki, "Kiinse laulik."

Fäh:
Üks falm on sellel küll rahkem,
Kui esimisel, aga see tuleb

sellest. et teda parandatud an. Siis
poolest an küll rahwa hulgaest
korjatud laulul üks falm roh-
kem (falm 18.). Kiinse lähe-
wat pealega ühte, ~~muut~~ kui se-
ne falmis an. — Ehk see laul küll
uuea aja rahwa laul an, siiski
an ta rahwa oma sünnitatud;
sest 1) wõiwat rahwas laulikuft
küll õppida ja ära unustada, aga
mitagi juure ei wõi ta seada (nagu
falm 18.), 2) an see laul Peippi
Kaia sünninud, mida laulud
mõlemad ise tunnistawad, ja mi-
nu teada ei hakatud teda mujal
Kuski laul mo hufu Kibel,
kuft pärast poole ta ka Arin
ne fai ja 3) nimetab rahwa lau-
tu 12. falm, laulik (sefama) 14.
falmis — neida, nimepiiri „Liifaks“
Siis an näha, et see rahwa
luule an keegi „Liifa“ alund,
mida „neide laulik“ an
ära unustanud.